

РЕШЕНИЕ

№ 201

гр. Карлово, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, II-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Владимир Ст. Иванов

при участието на секретаря Цветана Т. Чакърова
като разгледа докладваното от Владимир Ст. Иванов Гражданско дело №
20215320100620 по описа за 2021 година

Делото е образувано по иск с правно основание чл.50 от ЗЗД, предявен
от А. М. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. К., ул. „Г. К.“ № *, чрез
пълномощника си адв. М.М. против М. Ц. М., ЕГН ***** с адрес: гр. К.,
ул. „П.“ № *.

С Определение от 12.11.2021 г. ОС П. е конституиран като трето лице –
помагач на ответницата, М. А. М., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. К..
ул. „Г.К.“ № *.

Ищецът твърди, че на 04.02.2021 година, около 17.00 часа синът му М.
А. М. управлявал по път PDV-1040, между село Г. Д. и село Д., автомобил
марка „М.“, модел „Т.“, рег. номер *****, собственост на ищеца. Докато
се движел по платното на км. 33+000 м. от пътя внезапно пред автомобила
изскочило селскостопанско животно, оставено без надзор – крава, и така
станало причина то да бъде блъснато от водача на МПС-то.

Собственикът на кравата – М. Ц. М., била открита и между нея и водача
на увредения автомобил М.М. бил съставен констативен двустранен протокол
за ПТП № 1737918 от 04.02.2021г. Вследствие на удара, на автомобила на М.
били нанесени множество щети по: предна броня, преден десен подкалник,

преден десен калник, преден ляв подкалник, предна решетка, емблема, преден капак, лява панта на преден капак, дясна панта на преден капак, жило за отваряне преден капак, ключалка на преден капак, изолация на преден капак, ляв и десен фар, вентилатор охлаждане, воден радиатор, радиатор на климатик, челно стъкло, лайсна предно стъкло, рамка радиатори, предна лява колона, предна дясна колона, външно ляво огледало, предна лява врата, задна лява врата, заден ляв калник, таван купе, акумулатор, лайсна на преден ляв калник.

Ищецът посочва, че съгласно чл.50 ЗЗД за вредите, произлезли от каквито и да са вещи, отговарят солидарно собственикът и лицето, под чийто надзор те се намират. Ако вредите са причинени от животно, тези лица отговарят и когато животното е избягало или се е изгубило.

В случая собственикът и лицето, под чийто надзор се е намирала кравата към момента на настъпване на сблъсъка, били едно и също лице, а именно – М. Ц. М.. Поради тази причина тя била надлежната ответна страна в настоящото производство и била легитимирана да отговаря по предявените претенции.

За пълното възстановяване на повредения автомобил – резервни части, материали, консумативи и труд по ремонтните дейности, била необходима сума в размер на общо 7 544.71 лв.

С оглед изложеното за ищеца бил налице правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответницата да му заплати сумата от общо 7544.71 лева за причинени имуществени вреди в резултат на настъпило на 04.02.2021 г. на път PDV - 1040, км. 33-000 м., между с. Г. Д. и гр. К. пътнотранспортно произшествие между собствения на ищеца л. а. марка „М.“, модел „Т.“, рег. номер ***** и внезапно навлязло на пътното платно селскостопанско животно – крава, собственост на М. Ц. М., ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 27.04.2021 г., до окончателното плащане. Претендират се и направените по делото разноски.

С протоколно Определение от 26.05.2022 г. е допуснато изменение размера на иска, чрез неговото намаляване, като същият се счита за предявен за сумата от 5281.00 лева. До пълния претендиран размер от 7544.71 лева

производството е частично прекратено на основание чл.232 ГПК.

Ответницата, представлявана от адв. М.Д., с отговора на исковата молба оспорва иска.

Оспорва възникването на каквато и да е отговорност за обезвреда в патримониума на М.М. при посочените в исковата молба обстоятелства, в това число настъпването на посочените в исковата молба имуществени вреди при посочените в исковата молба обстоятелства, в тежест на посоченото в исковата молба увредено лице, в посочения в исковата молба размер, на посочените в исковата молба място и дата, с посочените в исковата молба фактически и правни последици.

В действителност това, което се случило било следното:

В пътния участък между с. Г. Д. и с. Д. Д. в началото на месец февруари 2021 г. настъпило ПТП, вследствие на което била причинена смъртта на домашно животно /крава/. Животното обаче не било безнадзорно, а се намирало под надзора на лице, което не само се намирало на мястото на произшествието, но и което всячески се опитало да сигнализира на движещия се по пътния участък автомобил да намали скоростта си на движение, за да предотврати удара с намиращата се в близост до пътното платно крава.

Самият автомобил могъл и бил длъжен да възприеме опасността на километри преди настъпването на произшествието, на първо място, поради факта, че участъкът бил надлежно обозначен с пътен знак „А21“ – „Възможна е поява на домашни животни“; на второ място – поради факта, че още един такъв знак „А21“, явяващ се втори поред, бил поставен непосредствено преди мястото на удара, разположен откъм посоката на движение на автомобила и обърнат към него, за да обозначи намиращия се на това място обор с домашни животни, който също бил видим от значително разстояние; на трето място – поради факта, че местопроизшествието настъпило на дълъг прав участък от пътя, намиращ се на повече от 1 км от последния завой, при ясна дневна светлина и перфектна видимост, когато наличието на животни в района на пътния участък било факт, безпогрешно разпознаваем от огромно разстояние – над 1 километър.

На следващо място, произшествието настъпило не заради наличието на безнадзорни животни на пътя, а поради бездействието на водача на лекия автомобил, който, въпреки усилията на надзираващия ги пастир, не реагирал

своевременно на една видима от километри, обозначена с пътни знаци и напълно предотвратима опасност. Произшествието било предотвратимо дори и само заради факта, че животното и по-точно задната му част, била заела само част от дясното платно, без да осъществява движение по пресичане на пътя, позволявайки на автомобила свободно да премине покрай него отляво, ако водачът бил реагирал своевременно на видимата отдалеч и обозначена с пътни знаци опасност. В допълнение, автомобилът се движел и с изключително висока скорост, която значително увеличила както опасната зона за автомобила, така и вредоносния резултат. По този начин водачът допуснал нарушение на правилата за движение по пътищата, в това число на разпоредбата на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, задължаващ участниците в движението да се движат с такава скорост, която би им позволила да спрат пред всяко предвидимо препятствие, както и на регламентираното в същата разпоредба задължение да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

За силата на удара и за обстоятелството дали избраната от водача скорост е позволявала да спре при видимата от голямо разстояние и обозначена с пътни знаци опасност, можело да се съди дори само от факта, че ударът не успял да спре движещия се автомобил, а животното се било прекатурило през цялата дължина колата, падайки от задната ѝ страна. По думите на пастира, водачът говорел по телефона, докато управлявал автомобила си с изключително висока и несъобразена с пътния участък скорост, а след катастрофата провел телефонно обаждане, при което споделил със събеседника си, че слънцето го заслепило и карал бързо, заради което блъснал крава. Последното от своя страна съставлявало нарушение на чл. 77 ЗДвП.

Известен факт бил, че определени участници в движението по пътя – животните и децата, изискват засилено внимание от водачите, поради факта, че същите имат занижена възможност да се самосъхраняват. В случая наличието на такива участници в движението в района на пътното платно било видимо от голямо разстояние и дори било обозначено с пътен знак, поради което водачите на леки автомобили били тези, които имат законово регламентирано задължение да съобразяват поведението си с тях. Противното означавало да се приеме, че при дете, блъснато непосредствено след табела,

предупреждаваща за опасност от пресичащи деца, при това от автомобил, възприел местонахождението на детето няколко минути преди да го помете, едва ли не родителите са тези, които трябва да носят отговорност за повредения автомобил на водача, а не лицето, което е отнело живота на детето им. Очевидна била моралната и юридическа неиздържаност на подобна теза.

Разбира се, тези уязвими участници в движението изисквали и надзор, но такъв в случая бил осъществяван от намиращия се на мястото на произшествието пастир, който отдалеч бил възприел приближаващия се с висока скорост автомобил и се опитал с жестове и ръкомахане да го мотивира да съобрази движението си с намиращото се в обозначения участък животно. Такова поведение следвало да се възприеме от водача дори и без намесата на пастира, предвид пътните знаци и видимата от голямо разстояние пътна обстановка. За избягването на произшествието водачът дори не било необходимо да спира, а само да заобиколи животното, което било заело само част от дясното платно, позволявайки на автомобила свободно да премине покрай него. Ето защо ответницата счита, че ако било налице увреждане на посочения в исковата молба автомобил при посочените в исковата молба обстоятелства, то за това увреждане изключителна вина носел водачът му, а не което и да е трето лице, в това число – ответницата по предявения иск.

Разбираемо било желанието на водача на възстанови част от щетите си с твърдения за безнадзорност на животното, но последното представлявало бягство от отговорност и некоректна подмяна на фактите относно действителния причинител на щетата. Освен това в случая било очевидно, а и в рамките на разумните допускания, че **-годишният собственик на автомобил, закупил автомобила само преди 2 години, явяващ се и баща на водача, се явявал „собственик“ само на документи, вероятно по данъчни съображения, докато действителният собственик, поне в отношенията помежду им, по всяка вероятност бил именно синът му, управлявал увредения автомобил.

Ответницата оспорва настъпването на каквито и да е щети по процесния автомобил, вследствие на индивидуализираното в исковата молба събитие. Намира за завишен и размерът на посочените в исковата молба разходи за възстановяване на автомобила, които надхвърляли пазарната стойност на

превозното средство към процесната дата. Не било оправдано да се присъжда стойност за възстановяване на една вещ, която била значително по-висока от стойността, необходима за закупуването на друга вещ от същия вид и качество.

Увредената в случая вещ била лек автомобил „М. Т.“ с година на производство: 2002 г. Вещ от същия вид и качество можела да бъде закупена в цялост на вторичния пазар за употребявани автомобили за по-малко от 3000 лв. Нещо повече, от снимковия материал било видно, че състоянието на увредения автомобил позволявало последният да бъде препродаден в цялост или на части. Последното водело до допълнително понижаване на размера на вредата, защото увреденото лице можело да си закупи нова вещ от същия вид и качество за сума от по-малко от 3,000 лв., като освен това получи и паричната равностойност на увредения автомобил. Т.е. действителният размер на претърпяната от собственика вреда би се явявала на по-малката стойност измежду (1) стойността на разходите за ремонта и (2) пазарната стойност на повредения автомобил, намален със сумата, която собственикът би могъл да реализира от препродажбата му в цялост или на части. Всяка сума, надвишаваща посочената, би се явявала източник на неоснователно обогатяване на собственика който би могъл да избере по-изгодния нему вариант за пълно обезщетяване на претърпените вреди и да се обогати с разликата.

Меродавна за определяне на стойности на автомобила било състоянието му към датата на произшествието. Източник на данни за това до известна степен можела да бъде стойността, на която той бил закупен от увреденото лице, доколкото от приложените по делото документи било видно, че автомобилът е закупен 2 години и 5 месеца преди произшествието, като следвало да се държи сметка и за настъпилата в този период от време амортизация на вещта.

С оглед гореизложено, ответницата моли съда да отхвърли иска и да й присъди разноските по делото.

Третото лице – помагач заявява, че всички обстоятелства, посочени в исковата молба напълно съответстват на настъпилото събитие. Твърди, че на посочената дата управлявал л. а. „М.“, модел „Т.“, рег. номер *****, когато пред него внезапно се появила крава, която била без стопанин и без

повод. Твърди, че нямал възможност да спре, преди да стигне до кравата и настъпил сблъсък, при който управляваният от него автомобил бил сериозно увреден – точно, както го бил описал А.М. в исковата молба. На място дошла полиция, огледала автомобила и кравата, но понеже стопанинът на кравата липсвал, полицаят съставил протокола на другия ден. Полицаяте направили снимки на мястото на произшествието и на автомобила.

След известно време водачът твърди, че се срещнал със собственичката на кравата М.М. и тя казала, че ще възстанови всички повреди, но в момента нямала финансова възможност. До настоящия момент нищо не била платила на А.М., който бил собственик на увредения автомобил.

От събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл.50 ЗЗД, за вредите, произлезли от каквито и да са вещи, отговарят солидарно собственикът и лицето, под чийто надзор те се намират. Ако вредите са причинени от животно, тези лица отговарят и когато животното и избягало или се е изгубило. В настоящия случай искът е предявен срещу лице, което е собственик на животното. Основанието на отговорността за вреди, причинени от животни, е наличието на повишен риск, който се създава при притежаването и отглеждането на животно, а поемането на този риск спрямо трети лица, води до носене на отговорност при нанесена от животното вреда. Отговорността на собственика и на надзираващия животното е безвиновна. За да възникне тази отговорност е необходимо: наличие на вреди – имуществени /претърпени загуби или пропуснати ползи/ или неимуществени; вредите да са произтекли от животно; животното да е собственост на лицето, от което се търси отговорност или да се намирали под негов надзор, като отговорността на собственикът и лицето, под чийто надзор са се намирали животните, причинили вредата, е солидарна; бездействие от страна на собственика или лицето, упражняващо надзор върху животното; причинна връзка между бездействието и настъпването на вредите – вредите трябва да са пряка и непосредствена последица от това, че собственикът или онзи, който е бил длъжен да упражнява надзор, са бездействали и не са препятствали възможността животното да причини вредите. Отговорността по чл.50 ЗЗД за собственика и лицето, под надзора на което са се намирали животните, не възниква ако липсва, който и да е от тези елементи на

фактическия състав на чл.50 ЗЗД.

Отговорността на собственика и лицето, под чийто надзор се намира животното, е налице независимо от качествата на животното. За да е налице отговорност, не е необходимо вещите и животните да имат особени качества – да са носители на повишена опасност и пр. Отговорност, се носи и в случаите, когато вещите или животните не са източник на повишена опасност. Достатъчен е фактът на действието – в случая движението на крава по пътното платно, за да се обуслови отговорността на собственика и лицето, под чийто надзор се намира животното.

Следва да се отбележи, че при отговорността по реда на чл. 50 от ЗЗД не трябва да се изследва наличието на вина у деликвента като необходим елемент от субективната страна на деянието, тъй като същата има гаранционно-обезпечителен характер. Вината на собственика и лицето, на което е поверена грижата за животните в хипотезата на чл. 50 от ЗЗД е в недостатъчната грижа, която е положил за обезопасяването им, за да не произлязат от тях вреди. Освобождаването от отговорност може да настъпи, само ако се докаже от собственика, че вредите са настъпили вследствие на случайно събитие, по вина на трето лице или по изключителна вина на пострадалия.

По делото е представена в цялост от РУ К. преписката, касаеща ПТП № 1737918. От съдържащите се в нея материали е видно, че на 03.02.2021 година, около 17.00 часа на път PDV-1040, между село Г. Д. и село Д. е настъпило пътнотранспортно произшествие между управлявания от М. А. М. автомобил марка „М.“, модел „Т.“, рег. номер ***** и навлязло на пътното платно домашно животно – крава, собственост на ответницата М. Ц. М.. Местопроизшествието е посетено на следващия ден от служители на МВР и е съставен Протокол за ПТП № 1737918 от мл. автоконтрольор Д.Ж.. На М.М. са съставени и връчени АУАН бл. №766888 от 04.02.2021 г. и Наказателно постановление №21-0281-000124/26.02.2022 г. за нарушение на чл.106, ал.1 ЗДвП – за това, че като собственик на стадо животни, ги е оставила без надзор в обхвата на пътя и едно от животните е станало причина за ПТП с материални щети по л. а. М.“, модел „Т.“, рег. номер *****

Страните не спорят, а и от представените доказателства – копие от свидетелство за регистрация на МПС час I, договори за покупко-продажба на

МПС от 26.05.2017 г. и 17.09.2018 г. и справка №425958/14.04.2021 г. на Агенция по вписванията, е видно, че автомобилът е собственост на ищеца, а кравата – на ответницата.

По делото е изготвена съдебна автотехническа експертиза, която не е оспорена от страните и съдът кредитира изцяло. Вещото лице е посочило, че вероятният механизъм на събитието е следният: На процесната дата около 17:00 часа л.а. „М. Т.“ рег.№ Р***** управляван от водача М. А. М. се е движел по път PDV- 1040, между село Г. Д. и село Д., община К.. След излизане от с. Г. Д. автомобилът се е движил по прав участък от пътя, когато в един момент крава е навлязла на платното за движение от дясно на ляво пред автомобила. Така е настъпил удар в предната част на автомобила.

От показанията на свидетеля Д. С. Ж. се установява, че на 04.02.2021 г. е съставил Протокол за ПТП № 1737918 от 03.02.2021 г. и АУАН бл. №766888 за настъпило 03.02.2021 г. ПТП.

От изложеното дотук се установява по безспорен начин, че процесното транспортно произшествие, за което се твърди, че е причинено от оставено без надзор домашно животно – крава, собственост на ответницата, и от което са настъпили описаните в исковата молба вреди, е осъществено на 03.02.2021 г.

С исковата молба е формулиран петитум, който кореспондира с обстоятелствената част на същата и съгласно които претенцията на ищеца е да бъде обезщетен за причинени му на 04.02.2021 г. вреди . В първото по делото открито съдебно заседание ищецът не се е възползвал от правото си да поясни исковата си молба по реда на чл.143, ал.2 ГПК и докладът на делото е обявен за окончателен с протоколно определение от 14.02.2022 г. Съдът е обвързан с фактическите твърдения от страната, изложени в исковата молба и независимо от събрания впоследствие доказателствен материал, следва да се произнесе по така заявената претенция, освен ако не е налице изменение на иска в предвидените за това процесуални срокове. Изменение по чл.214 ГПК е направено, но само по отношение на размера на иска . Това от своя страна изключва възможността той да бъде изменен по основание, каквото би представлявало изменението на датата на деликта – от една страна, защото това е следвало да стане най-късно в първото заседание, а от друга – поради забраната на чл.214, ал.1, изр.2-ро за едновременно изменение на основаниято

и размера на искането.

Настоящият съдебен състав счита, че по делото не се установи на 04.02.2021 г. да е настъпило твърдяното от ищеца произшествие, вредите от което да подлежат на репарирание от ответницата на основание чл.50 ГПК, поради което искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.3 от ГПК, на ответницата следва да бъдат присъдени направените по делото разноски – общо 550 лева, включващи 20 лева за издадени съдебни удостоверения, 280 лева за депозит за вещо лице и 250 лева за процесуално представителство и държавна такса по възз. ч. гр. д. №2718/2021 г. на ОС П..

Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв., на която се позовава пълномощникът на ответницата, адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на роднини, близки или на друг юрист. В договора за правна защита е отразено, че същата се предоставя безплатно на лице, с което адвокатът се намира в близки приятелски отношения. Съгласно чл.38, ал. 2 ЗАдв., в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение. Този размер, съобразно цената на иска (5281.00 лева) и чл. 7, ал. 2, т. 3 Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възлиза на 594.05 лева за осъществено от адвокат М.Д. процесуално представителство, както и още 200 лева на осн. чл.7, ал.9 от Наредбата.

Мотивиран от така изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛЕН** и **НЕДОКАЗАН** предявения на основание чл.50 от от ЗЗД от А. М. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. К., ул. „Г. К.“ № * иск за осъждане на М. Ц. М., ЕГН ***** с адрес: гр. К., ул. „П.“ № * да му заплати сумата от общо 5891.00 лева за причинени имуществени вреди в резултат на настъпило на 04.02.2021 г. на път PDV - 1040, км. 33-000 м., между с. Г. Д. и гр. К. пътнотранспортно произшествие между собствения на ищеца л. а. марка „М.“, модел „Т.“, рег. номер ***** и внезапно навлязло на пътното платно селскостопанско животно –

крава, собственост на М. Ц. М., ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 27.04.2021 г., до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК А. М. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. К., ул. „Г. К.“ № * да заплати на М. Ц. М., ЕГН *****, с адрес: гр. К., ул. „П.“ № *, сумата от общо 550.00 лева, представляваща разноси по делото.

ОСЪЖДА А. М. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. К., ул. „Г. К.“ № * да заплати на М.Г. Д., адрес: гр. П., ул. „П.“ №*, ет.*, офис *, сумата от общо 794.05 лева, представляваща адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на третото лице - помагач на страната на ответницата М. А. М., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. К.. ул. „Г.. Ка.“ № *

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред П. о. с. в двуседмичен срок от връчване на съобщението до страните.

Ц.Ч.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____